

BULETIN INFORMATIV

Nr.
130

14
Octombrie
2023

EDITORIAL

Drumul spre Euro 2024

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Duminica trecută, la Frankfurt, a avut loc tragerea la sorți a grupelor preliminare pentru calificarea la Turneul Final al Campionatului European de fotbal care va avea loc în Germania, în 2024. Meciurile vor începe în primăvara anului viitor, iar selecționata țării noastre face parte din grupa I, alături de echipele reprezentative din Elveția, Israel, Kosovo, Belarus și Andorra. O grupă ușoară, accesibilă, așa s-a spus imediat după ce s-a stabilit “țintarul” jocurilor și am cunoscut adversarele naționalei. Personal, cred că e o grupă cu mai multe șanse, față de altele, dar nu e o grupă care să nu ne producă emoții și griji. Cu atenție și cu o abordare corespunzătoare a partidelor, România are, cu siguranță, un drum al ei, care poate duce, să sperăm, din nou la Euro, după participările din 1984, 1996, 2000, 2008 și 2016. Totul stă în puterea și valoarea jucătorilor, a selecționarului Edward Iordănescu și a tuturor celor implicați, direct și indirect, în această luptă de calificare, de revenire, practic, a României, în elita fotbalului continental,

acolo unde, de altfel, trebuie să se afle întotdeauna.

Să ținem pumnii strânși, așadar, tricolorilor, și să fim alături de ei în această luptă pentru calificarea la Euro 2024, care poate reprezenta, odată obținută fiind, mai mult decât o victorie! O relansare a naționalei în circuitul fotbalului european ar fi extraordinar de benefică pentru întreg fenomenul generat de acest sport la noi în țară, ceea ce este, până la urmă, esența acestor meciuri de calificare, și nu-i deloc puțin lucru.

Altfel, Turneul Final al Euro 2024 din Germania se anunță a fi un spectacol în sine, o competiție excepțională într-o organizare marcă înregistrată. Sper că vom fi acolo!

Sigur, “est modus in rebus”, cum spunea celebrul poet latin Horațiu, în “Satire”, citatul întreg fiind “est modus in rebus, sunt certi denique fines”. În traducere, “există o măsură în toate și mai ales anumite limite”. Francezii, la rândul lor, prin geniul lui Voltaire, au propria expresie, dar cu același înțeles: “L’excès en tout est un défaut”, adică “excesul în toate e un defect”. Ceea ce vreau să spun este că trebuie să fim circumspecți, atenți la toate detaliile, și, mai ales, să nu ne lăsăm pradă unui entuziasm generat de aparența unei grupe ușoare, în realitate mult mai dificilă decât am fi tentați să credem...

Cu calm, cu concentrare, vom reuși să ne atingem scopul propus, nu am nicio îndoială în acest sens. Drumul e lung și începe cu primul pas. Hai, România!

INTERVIU

Interviu cu Bogdan Mitrea
(Universitatea Craiova)

realizat de Andrei Coadă-Nicolaescu și Octavian Țopa

Bogdan Alexandru Mitrea s-a născut pe **29 septembrie 1987**, la **Cluj**. A început fotbalul la **Universitatea** și s-a format la **Academia Gheorghe Hagi**. În 2016, s-a transferat în **Italia**, la **Ascoli**, iar după o scurtă perioadă la **FCSB**, a semnat contracte, rând pe rând, cu **AEL Limassol**, **Doxa Katokopias** și **Spartak Trnava**. În urmă cu doi ani, a ales **Sepsi OSK Sf. Gheorghe**, pentru care a jucat 78 de partide, a marcat 11 goluri (chiar dacă este apărător central!) și a câștigat două trofee (n.n. **Cupa** și **Supercupa României**). **Universitatea Craiova** l-a achiziționat pe parcursul acestei ediții de campionat și pare să joace la **"campionauna unei mari iubiri"** dintotdeauna.

1 ***Bogdan, ocupi prima poziție în topul indexului InStat din România. Cum te face să te simți acest lucru?***

Da, sunt la curent cu acest aspect și, sincer să fiu, mă bucur foarte mult că am atins borna aceasta, chiar dacă nu am ajuns nici măcar la jumătatea campionatului. Reprezintă

clar o încununare a muncii mele, însă nu pot să nu menționez și faptul că mare parte a prezenței mele în top se datorează și colegilor mei, prin jocul colectiv. În orice caz, pentru mine, cel mai important în acest moment este grupul și ne dorim să începem să legăm victoriile, fiindcă avem mare nevoie.

2 ***Ești deja de o lună și jumătate în Cetatea Băniei. Cum te-ai acomodat până în acest moment?***

Mă consider un fotbalist cu experiență și am evoluat pentru multe echipe pe parcursul carierei mele de jucător. Deci, m-am acomodat foarte bine la Craiova, toți colegii m-au primit așa

cum m-am așteptat și, pe măsură ce trece timpul, îmi conturez din ce în ce mai bine ideea că am optat excelent atunci când am ales Știința. Clubul este organizat într-un mod profesionist, cum de altfel am și auzit de la alte persoane din lumea fotbalului, așa că nu e o surpriză. E plăcut să fii înconjurat în permanență de oamenii din club, fie că vorbim de cei din partea administrativă sau de cei din zona tehnică, fiindcă te ajută cu orice problemă ai avea. Referitor la orașul în sine, abia de ceva timp încoace am reușit să-l descopăr. Ies des la plimbare cu familia și e un oraș animat, în care se simte faptul că oamenii de aici respiră fotbal zi de zi.

3 *Ce impresie ți-au lăsat suporterii Științei?*

Din punctul meu de vedere, sunt printre cei mai pătimași din România. Cum v-am zis și mai devreme, oamenii de aici trăiesc cu fotbalul, se hrănesc cu el. Pentru un fotbalist e mult mai ușor să joace atunci când știe că are un asemenea public, care îl susține în număr mare și pe Stadionul „Ion Oblemenco”, dar și în toate deplasările pe care le are. Le mulțumim pe această cale și sperăm să fie așa cum sunt ei întotdeauna. Noi vom da totul pentru ei, pentru Știința!

4 *Care sunt principalele tale hobby-uri?*

Chiar dacă fotbalul îmi ocupă foarte mult din timp, așa cum este și normal de altfel, încerc să am un echilibru în viața mea personală. Dincolo de antrenamente, cantonamente și meciuri, îmi place să îmi petrec restul timpului alături de familia mea și să fiu cât mai prezent în viața fiului meu, Milan. De fiecare dată când reușesc să marchez, dedic reușita fiului meu, care mă urmărește de fiecare dată. Pot spune că acesta reprezintă un moment special din viața mea, știind că Milan e mândru de mine.

Space for progress.

Experimentează designul elegant, precizia finisajelor și luxul spațiului interior: noul Audi A8*.

Future is an attitude

Detalii pe audi.ro

*Consum de carburant mixt în l/100 km 10,8 – 6.5 (NEDC)

Emisii CO₂ mixte în g / km: 247 – 170 (NEDC).

Consumul de combustibil și emisiile de CO₂ depind de seturile de anvelope/roți utilizate.

*Audi, partener oficial al LPF

INTERVIU

Interviu cu Vadim Rață
(FC Voluntari)realizat de **Marian Codirlă și Octavian Țopa**

Internaționalul moldovean **Vadim Rață** este unul dintre cei mai buni mijlocași din **Superliga României**. Născut pe **5 mai 1993**, la **Chișinău**, a început fotbalul la **Sheriff Tiraspol**. În campionatul intern, a venit acum trei ani, la **Chindia Târgoviște**, pentru care a evoluat în 83 de partide. Anul trecut, a fost transferat de **FC Voluntari**, club cu care a ajuns în play-off-ul competiției și a fost finalist al **Cupei României**. Pe 12 august 2022, a semnat un contract cu vicecampioana **FCSB**, dar după mai puțin de o lună a revenit la **Voluntari**, pentru care va evolua în următoarele trei sezoane.

1 **Bună ziua, Vadim, iată prima întrebare: cum ți se pare acest nou sezon de Superligă?**

Bună ziua! Mi se pare un sezon echilibrat, echipele sunt la un nivel sensibil egal, dovadă și rezultatele înregistrate. Am fi putut spune că au fost câteva mari surprize, ținând cont de cărțile de vizită ale unora sau altora. Dar nu mai pot fi numite așa, valorile s-au echilibrat. Pentru mine a fost un început mai greu de

sezon, am avut un transfer eșuat, după cum știți, așa că încerc să revin rapid la forma mea maximă și să am cât mai multe realizări în beneficiul echipei.

2 **Vorbind mai la rece acum, ți-a fost greu să treci peste acel episod mai puțin fericit al carierei tale, întreruperea contractului cu FCSB?**

Sincer să fiu, nu a fost atât de greu cum cred alții. Dimpotrivă, am revenit

la Voluntari cu sufletul deschis și cu bucurie mare că-mi revăd colegii, pentru că aici m-am simțit și mă simt foarte bine, sunt respectat și respect și eu.

3 **Cum comentezi faptul că trei internaționali moldoveni, adică tu, Armaș și Damașcan, sunt aici, la FC Voluntari?**

(Râde) E frumos în deplasări, când mergem toți la lotul național ... Ce să vă mai zic? La Voluntari,

și fără noi, moldovenii, e un grup foarte frumos, există o prietenie reală. Odată cu venirea lui Dama (n.n. Vitalie Damașcan) parcă e și mai frumos. Nu se întâmplă decât lucruri pozitive.

4 ***FC Voluntari trece în acest moment printr-o perioadă bună. La începutul sezonului nu a fost la fel. Cum crezi că va evolua parcursul echipei?***

Întradevăr, acum suntem într-o perioadă bună, trebuie să păstrăm această formă, să acumulăm cât mai multe puncte. Aici aveți dreptate, a fost un început de sezon foarte greu pentru noi, dar, dacă vă aduceți aminte, și sezonul trecut l-am început la fel. Ne-am revenit abia prin etapa a șaptea. Ceva asemănător s-a întâmplat și acum, iar eu sunt încrezător că pe viitor vor fi doar rezultate pozitive pentru noi.

5 ***Poate FC Voluntari să-și îmbunătățească performanța de anul trecut sau, măcar, să o egaleze?***

Din ce văd eu, din calitatea pe care o văd la antrenamente și am cu ce compara, eu zic că putem să facem față și anul acesta, chiar dacă, după cum am zis mai devreme, s-a echilibrat campionatul, multe echipe și-au ridicat nivelul. Dar chiar și așa, eu cred că putem obține mai mult. Cu puțin noroc și cu multă dorință.

6 ***De ce spui aproape obsesiv că s-a echilibrat campionatul, cum argumentezi această afirmație?***

Dacă ne uităm pe clasament, sunt două puncte până la zona play-off și tot două până la cea a barajului de menținere. Cred că un aport mare

l-au avut echipele care au promovat, Petrolul și Universitatea Cluj, două cluburi de mare tradiție, care s-au întărit foarte mult după ce au revenit în prima ligă, fac o bună concurență. Plus Sepsi, care și-a luat foarte mulți jucători de calitate, Rapid care s-a echilibrat și a prins mare curaj cu noul antrenor, iar despre Farul Constanța ce să mai zic ... Anul trecut a fost în play-off, iar acum și-a adus mulți jucători foarte-foarte buni, de calitate.

7 ***Spune-ne, în încheiere, ce obiective personale ți-ai fixat pentru acest sezon?***

În primul rând, vreau să-mi revin la forma avută anul trecut pentru că simt că pot și vreau să demonstrez asta. Și, în al doilea, să repetăm cel puțin performanța din sezonul trecut. E foarte frumos să joci în play-off!

SUPERLIGA

POWERED BY SUPERBET

CRONICĂ

Sorin Cârțu, dresorul de lei (I)

realizată de Marius Mitran

A fost într-o duminică. Dintre sutele de meciuri ale Craiovei pe care le-am văzut în aproape 40 de ani, acela, din duminica aceea, a rămas primul. În sufletul meu, în amintirea mea, în ideea, pe care nu am pierdut-o niciodată, că echipa mea, cu numele și culorile ei, e mai mult decât orice. E supremă.

Paradoxul sau vârsta, tupeul destinului, toate fac ca niciun meci al Craiovei Maxima, ce ciudat, nu?, să nu reușească să doboare ziua aceea. De ani și ani, mulți ani, adorm recitând în gând, ca pe o rugăciune, formula celei mai bune echipe din istoria fotbalului, Lung, Negrilă, Tilihoi, Ștefănescu, Ungureanu, Țicleanu, Donose, Balaci, Crișan, Cămătaru, Cârțu. Irimescu, Georgău, Beldeanu. Și Boldici.

Și totuși, duminica aceea a fost fără ei în teren. Anii trecuseră, ceva se rupsesse și nu mai erau acolo. Negrilă jucase în etapa aceea, alături de Bîcu, pentru Jiul și bătuseră Petrolul cu 4-0. Negoro avea 35 de ani. Lung și Ungureanu băteau cu Steaua lor la Bacău și jucaseră cu șase luni în urmă finala Cupei Campionilor, cu AC Milan. Balaci antrena Drobeta, în

B, Țicleanu era la Sportul, Cami era în Belgia, la Charleroi, îl lăsase Dinamo să plece, Geolgău juca pentru FC Argeș, Beldeanu se lăsase, ca și Donose, Ștefănescu, căpitanul, antrena la Brașov, Tilihoi pe la Bocșa, Crișan nu mai juca nici el, iar Cârțu... ei bine, Cârțu era! El și Irimescu erau antrenorii echipei atunci și uite că mințeam, Boldici recăștigase în sfârșit postul de titular, la 32 de ani, și era în poartă. Trei din Maxima, era ceva!

Nu știu cum pot să spun că ziua aceea a câștigat, în amintirea mea, toată puterea de seducție, dar așa se întâmplă. Cum spuneam, vârsta, aveam 22 de ani, eram student, nu mai aveam 12 ani, ca atunci când eliminam pe Leeds United. Paradoxul? Destinul. Să fiu însă sincer până la capăt. Nu meciul a rămas perfect păstrat în amintire, cât atmosfera, cum n-a mai fost vreodată ca în acea zi. Dovadă că am nevoie și de caseta și cronică din „Sportul” de a doua zi, dar și de mine însumi, cel de atunci.

...Trec, iată, 22 de ani. Sunt în studio la Digi Sport, e sâmbătă seară, așteptăm să înceapă meciul, e tot Dinamo (nu? ca atunci...) și tot în Oltenia, dar la Târgu Jiu. Craiova nu mai există. Sau există? Lângă mine, cufundat într-un fotoliu, e Sorin Cârțu; de azi e colaboratorul permanent al „Fanatik”-ului. Vom face așadar show împreună în emisiunea lui Horia! Zâmbește larg, ne îmbrățișăm, și eu și Horia îi admirăm cămașa, e impecabil ca întotdeauna, Horia îi aruncă peste masă, sigur pe el: „Versace?” „Nu, vine răspunsul, Armani!” „Mă scuți!” „Nu face nimic. Și cureaua e tot Armani, am luat-o când am fost la Roma, în Champions League, cu CFR-ul...” Zâmbete. Mă așez în fotoliul alăturat, în trei minute uităm de ce vedem, suntem amândoi la Craiova, el la marginea terenului, într-un costum impecabil, nu, nu era Armani, n-avea cum să fie, suntem pe 5 noiembrie 1989, el nu

e cu părul complet alb, ca azi, eu sunt unul din cei 50.000 care au avut norocul să fie în tribune, se dădea un ceas pe un bilet, dar nimeni nu voia ceasul...

Sorin surâde. „Arbitra Șteng, din Oradea era. I-am zis, vezi ce-i aici? Mă, băiatule, tu vezi ce-i aici?! Sunt 50.000 de oameni! Gata, s-a dus cu ăștia, cu Dinamo, cu Steaua, vine vremea Craiovei iar! Ai grijă cum faci să scapi de-aici!”

Sorin nu era încă Sorinaccio, nu avea toate televizoarele din casă date pe posturi italienești, era, ca noi toți, pe TVR și pe sârbi, dar echipa o pregătise pentru un catenaccio total, dur, aspru, calculat la ultima pasă. „Le-am zis în vestiar: luați-i tare, dați în ei la început, dracu' are curaj să ne dea vreun roșu în primele minute, 10-15 așa... apoi jucăm 10-10! Zece la zece! Bica la Mateo om la om și dacă iese de pe teren și se urcă în autocar, Dănuțe, te duci după el... Mateuț era Gheata de Aur a Europei anul ăla... În spate, Gică Popescu – libero, Săndoi și Zamfir

– stoperi, Mănăilă în dreapta, Adrian Popescu – stânga. La mijloc Ciurea, Olaru în centru, Badea pe stânga, în față Adi Pigulea, unul singur mi-ajunge... Bica la Mateuț, cum îți zic. Și când am jucat cu Steaua la fel l-am pus, la Hagî, om la om...” Apoi a urmat pregătirea, în lungi și grele minute, a copiilor de minge. „E 0-0, vă fac eu semn dacă dați mingea înapoi. Conduc ei, o aruncați imediat în teren, avem nevoie de timp... Mă, băgați la cap: conducem noi, nicio minge pe teren, o mâncați, o pasați, o înghițiți pe bucăți! Niciuna nu se întoarce pe teren, cu orice preț!”

...Rew, rew, rew, cum se spune. E 5 noiembrie 1989, sunt în cămin la Agronomie. Pe toți colegii mei de cameră, studenți la Matematică, îi cheamă Adrian. Pe fiul meu, când se va naște, peste 5 ani, îl va chema la fel, dar din alte motive... Afară e aproape întuneric, deși e ora 10 dimineață. Dintre toți, doar un Adrian merge la meci, ceilalți, plus Norocel, care nu-i pasionat,

n-au mai prins bilet. Am emoții mari, am și bilet. În cameră intră o colegă, mare fană a Craiovei, cu prietenul ei, care e, culmea!, dinamovist. Ea e în fustă mini extrem de scurtă, din doi pași e în mijlocul camerei, apoi în mijlocul patului de la geam. Al ei are un fular de pictor nefericit în jurul gâtului și rămâne în picioare. Ea își întinde picioarele, frumoase, pe pătură și, o clipă, toți întoarcem capul. Se vede! Și ea știe că se văd și încrucișează târziu și lasciv picioarele. Și ce dacă se văd?, pare a spune, mai bine ziceți, nu mai aveți un bilet? Nu, n-avem și deja e târziu, plecăm... OK, spune fata, iubi, eu intru, dar poate-ți găsim și ție acolo vreun bilet, la stadion, asta e...

Ieșim toți patru din cameră: eu, Adi de la Matematică, fata și prietenul ei, renascentistul, cu fularul. Are fata, are fularul, dar n-are bilet. Ceea ce e foarte rău, măcar pentru ziua aia! În curtea căminului, totul se întunecă: sute, mii de oameni curg spre biserica Madona Dudu și spre stadion. De pe vremea

Maximei, de vreo 5 ani, Craiova nu mai reprezentase decât un adversar minor pentru Dinamo, rivalul etern, urât și blestemat de fiecare pui de oltean încă de la naștere... A venit însă Câțu antrenor și din toamna asta ne batem iar cu toți! Suntem pe 3, cu 15 puncte în 10 etape, Dinamo e prima cu 10 victorii din 10, Steaua e pe 2, a jucat finala Cupei Campionilor Europeni cu Milan, dar cu două luni în urmă Dinamo a bătut-o, în Ghencea chiar, cu 3-0!

Dinamo tocmai se calificase, acum patru zile, în sferturile de finală ale Cupei Cupelor, după 2-0 la Atena și 6-1 la București cu Panathinaikos. Mircea Lucescu reușise, în sfârșit, să construiască marea echipă a Europei la care lucra de mai bine de 3 ani. Cu Stelea în poartă, Mihăescu, Andone, Rednic și Klein în apărare, Sabău – dreapta, Lupescu și Mateuț centrali, Lupu pe stânga, iar în atac Vaișcovici și Răducioiu. (De altfel, asta e și formula din acea după-amiază de la Craiova.)

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA